

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	28XCdo/214/2016
Identifikačné číslo spisu:	5312209871
Dátum vydania rozhodnutia:	07.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5312209871.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8C/187/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 27. februára 2013 sp. zn. 10NcC/276/2013, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 27. februára 2013 sp. zn. 10NcC/276/2013 rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 8C/187/2012.
2. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom ho žiadala zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. g/ O. s. p. t. j., že rozhodoval vylúčený sudca.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), skúmal predovšetkým, či dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku.
4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „C. s. p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s.

p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. K dovolaniu žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uvádza, že dovolanie je procesný úkon strany, ktorým prejavila vôľu dosiahnuť účinok spočívajúci v uskutočnení dovolacieho konania. Najvyšší súd skúmajúc, či podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, vyvolalo dovolanie žalobkyne tento účinok, konštatuje, že dovolaním podľa § 236 ods. 1 O. s. p. bolo možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, teda súdu inštančného (rozhodujúceho v inštančnom postupe, t. j. o opravnom prostriedku - odvolaní). Pokiaľ dovolanie smerovalo proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý nerozhodoval ako inštančný súd, neboli splnené podmienky konania pred dovolacím súdom. O vylúčení alebo nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nerozhoduje krajský súd v inštančnom postupe, ale ako nadriadený súd. Takéto jeho rozhodnutie teda nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolanie proti nemu bolo preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravoval funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu na jeho prejednanie. Nedostatok funkčnej príslušnosti znamenal preto neodstrániteľnú absenciu podmienky konania, preto najvyšší súd v podobných prípadoch konania zastavoval podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O. s. p. (pozri napr. uznesenia 3 Cdo 212/2014, 3 Cdo 213/2014, 3 Cdo 216/2014, 3 Cdo 259/2014, 1 Cdo 78/2014, 1 Cdo 80/2014, 2 Cdo 74/2014, 2 Cdo 76/2014, 4 Cdo 33/2014, 4 Cdo 34/2014, 5 Cdo 150/2014, 6 Cdo 369/2014, 7 Cdo 147/2014, 8 Cdo 85/2014, 8 Cdo 394/2014). Podaním dovolania žalobkyne tak nenastal ňou sledovaný účinok, ktorý by v zmysle § 470 ods. 2 CSP zostal zachovaný aj po 1. júli 2016, preto najvyšší súd konanie o dovolaní žalobkyne zastavil (§ 161 ods. 2 C. s. p.).

6. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p., keď zastavenie dovolacieho konania zaviniла žalobkyňa, jej procesnej súperke (žalovanej) však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí (tu najvyšší súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že to tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce 1. rozhodnutie v rámci rozhodnutia končiaceho konanie len o nároku na náhradu a 2. až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (v tejto súv. por. § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u jednej preto, že ju na to nedisponuje výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady).

7. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.